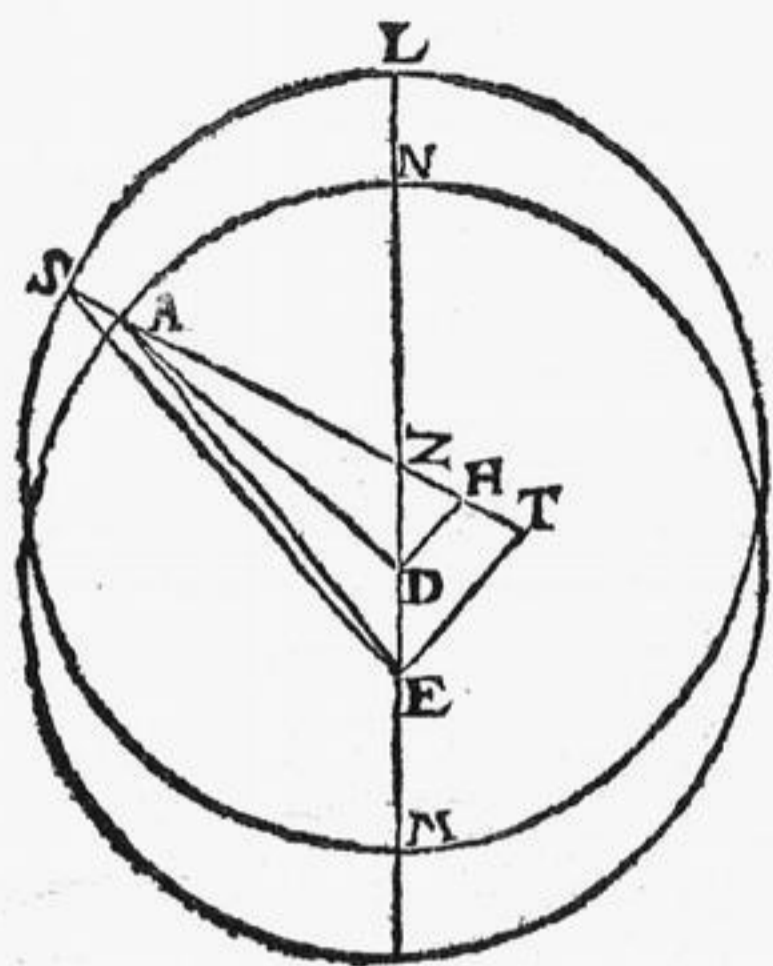

LIBER

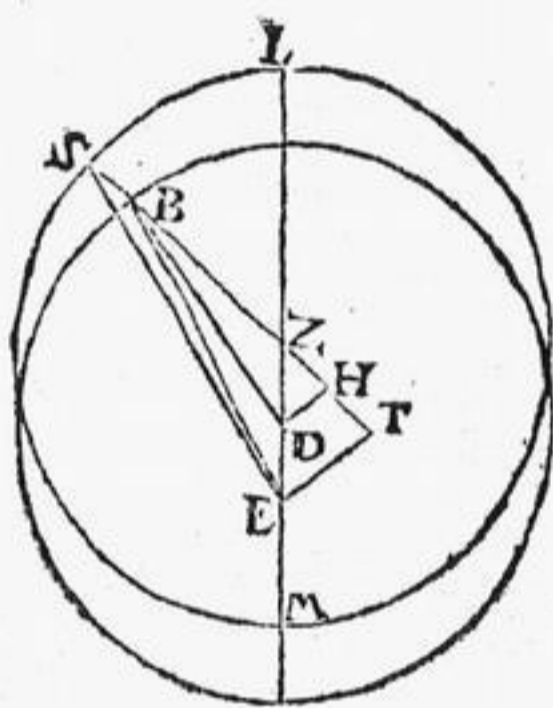
Quem si ex semicirculo proiecerimus, residuabitur arcus $l, g.$ notus, qui est distantia tertiæ habitudinis ab auge eccentrici. Item arcus $b, g.$ notus erat, quo dempto ex $l, g.$ manebit $l, b.$ arcus distantia secundæ habitudinis ab auge notus. Quo deniq; ex arcu $a, b.$ reiecto, manebit arcus $a, l.$ cognitus, qui est distantia primæ habitudinis ab auge, quod intendebamus.

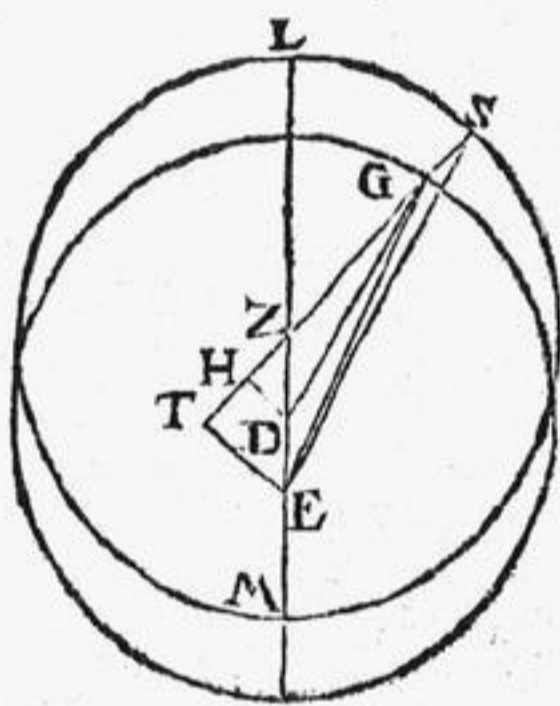
PROPOSITIO XII.

Vt uiciniores ad præcisum ueniamus, arcus paruos siue angulos discernere.

¶ Satis iam constare censeo, quamobrem arcus huiusmodi parui inquirantur. Epicyclum deferat circulus $n, a.$ super centro $d.$ lineatus. Cui alius æqualis $l, m.$ super centro z statuatur, quem uocant æquantem. Sitq; in circulo $n, a.$ punctus $a,$ primæ habitudinis, & in diametro $l, z.$ $d, m.$ punctus $e,$ centro mundi seruiat, Productis itaq; lineis $e, a.$ $d, a.$ $z, a.$ $s.$ & $e, s.$ Duabusq; perpendicularibus $d, h.$ & $e, t.$ angulum $a, e, s.$ quærimus. Ex præmissa autem $l, z, a.$ notus erat, quare modo sæpe dicto omnes lineæ $d, h.$ $h, z.$ $e, t.$ $t, h.$ respectu lineæ $d, z.$ & respectu semidiametri eccentrici notæ erunt. Propter lineam igitur $a, d.$ scilicet semidiametrum eccentrici, & lineam $d, h.$ nota erit $a, h.$ & inde $h, t.$ ex qua & lineam $e, t.$ cognosceretur $a, e.$ unde etiam angulus e, a, t scitus erit. Quod si iunxerimus duas lineas notas $z, s.$ scilicet semidiametrum, & $z, t.$ fiet tota $t, s.$ scita, propter quam & lineam $e, t.$ patefiet lineam $e, s.$ & angulus $e, s, t.$ quem si ex angulo $e, a, t.$ extrinseco minuerimus, relinquetur angulus $a, e, s.$ inuentus, qui quærebatur.

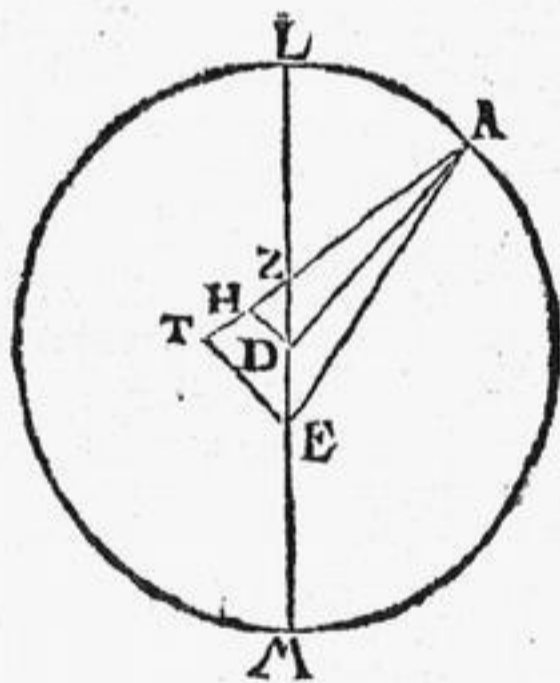
¶ In habitudine uero secundâ simili sillogismo ex angulo $l, z, s.$ omnium linearum $d, h.$ $h, z.$ $e, t.$ & $t, h.$ ad lineam $d, z.$ pportiones notæ erunt, quare unaquæq; earum respectu semidiametri eccentrici notæ erit. Ex lineis autem $d, b.$ & $d, h.$ nota erit $b, h.$ cui adiecta $h, t.$ fiet tota $b, t.$ scita, propter quam & lineam $e, t.$ scietur lineam $e, b.$ cum angulo $e, b, t.$ Lineæ autem $s, z.$ & $z, t.$ notæ, cum $e, t.$ notificabunt lineam $e, s.$ & angulum $e, s, t.$ quo sublato ex angulo $e, b, z.$ relinquetur angulus $b, e, s.$ quæsitus.

¶ Et in habitudine tertiâ per omnia similiter agemus, donec angulum $g, e, s.$ reperiemus. Sed ne sermone longiori obtundaris, his angulis aut eorū arcibus utaris, sicut in Ioue & Marte fecisti, totiens repetendo hoc opus, quotiens oportunum fuerit. Inuenit autem Ptolemæus, dum poneret semidiametrum eccentrici $60.$ partium, & $50.$ minu. centrum autem deferentis epicyclum medium itidem posuit ut in alijs inter centrum mundi & centrum æquantis,

PROPOSITIO XIII.

Arcus à stella in duobus temporum interuallis uero cursu descriptos, ex eis quæ conclusa sunt reperire. Vnde liquidum erit, eccentricitates cum cæteris rebus bene inuentas esse.

¶ Nisi tres ille habitudines Saturni aliter quàm in Ioue cecidissent, ad superiora te remittere. Oculis itaq; tuis figurâs tres obieci, quemadmodum trina compellit obseruatio. Accipe ergo primam, in qua circulus $l, m.$ deflator epicycli æstimetur super centro $d.$ In cuius diametro $l, d, m.$ punctus $l,$ sit aux, $z.$ uero centrū motus æqualis, & $e,$ centrum mundi, sitq; $a,$ punctus primæ